

Homeryckie porównania

- dar ten jak by dla Panta i Proty był miły! – XVII, 39
- jak Ares – II, 633
- jak Ares na bój idzie – XIII, 291
- jak Ares z straszną miną – VII, 211
- jak baran – III, 196
- jak biegły wódz – II, 205
- jak biegną, zwierzyny pięknej dostać chciwi, Za sarną lub jeleniem i psy, i myśliwi – XV, 275
- jak błyszczy na górze ogień zapalony – XIX, 377
- jak boga – IX, 159, 305
- jak bogowie rozjątrzeni sporem – XXIV, 111
- jak bogów – XII, 314
- jak bóg – XX, 498
- jak bóg – V, 439
- jak bóg, czwarty raz wpadał z krwawą bronią, przerażającym głosem Apollo zawoła: – XVI, 710
- jak bóstwo był czczony – X, 32
- jak buhaj, który licznym stadom przewodniczy, w paszczęce ogromnego lwa okropnie ryczy, tak też Sarpedon jęczał pod Patrokla ciosem, wzywając przyjaciela konającym głosem: – XVI, 493
- jak bystro sęp ściga kawki albo szpaki, tak ty, mszcząc się jednego z twoich wojowników, uderzyłeś, Patroklu, na Trojan i Lików. – XVI, 588
- jak bystrymi pióry zlatuje na dół jastrząb ze skalistej góry – XIII, 61–62
- jak chmura się podnosi – XXIII, 367
- jak czarna fala – XX, 51
- jak człek nieświadom – V, 602
- jak daleko kij pasterski pada – XXIII, 843
- jak dla syna człowiek ma kochanie – IX, 487
- jak długim biegiem zmordowane łanie – IV, 242
- jak do stajni trzody – VIII, 136
- jak dwa sępy na drzewie Dzeusa, buku – VII, 59
- jak dwa straszne odyńce – XII, 148
- jak dwie wyniosłe jodły – V, 564
- jak dym ogarnia całą pierś człowieka – XVIII, 112
- jak dym poszedł z jękiem w krainy podziemne – XXIII, 102
- jak dym z miasta do samych niebios dosięże – XVIII, 209
- jak Dzeus każdego na swojej zważył szali, takieście nad ludami przywództwo dostali; – XVII, 253
- jak dziecku albo białogłowy nie doświadcza VII, 238
- jak dziecko – II, 289
- jak dziecko – XIII, 465

- jak dziecko przy matce – VIII, 284
- jak dziewczyna – II, 887
- jak farbę – IV, 139
- jak garbarz, namaściwszy tłuszczem skórę z wołu. – XVII, 395
- jak gdy chłopci młóca – V, 507
- jak gdy Dzeus rzuca gromy – II, 795
- jak gdy huczące wiatry na morzu srożej, wzdęte na boki, w okręt bałwany się leją i nic go nie zachowa od gwałtownej fali, tak się wojsko trojańskie na mur grecki wali. – XV, 383
- jak gdy na górze zjadły ogień las pożera – II, 461
- jak gdy na pasące się woły przy jeziorze wpadnie lew, nieprzywykły walczyć pasterz młody już od czoła, już z tyłu broni swojej trzody; – XV, 628
- jak gdy nagle z Zefirem Boreasz zawieją – IX, 4
- jak gdy od zachodu zadmie wiatr ponury, widzi ze skały pasterz wznoszące się chmury: czarne mu się jak smoła pokazują z dala, idą z okropnym szumem, wnet powstaje fala i ode dna porusza Oceanu wody – IV, 275–279
- jak gdy ogień ogarnie cały okrąg miasta, Walą się domy, pożary pyszne wieże niszczą. – XVII, 746
- jak gdy ogromną paszczą morze wiatr ozionie – IV, 421 nn.
- jak gdy się po raz pierwszy z siostrą pokochali – XIV, 298
- jak gdy w nocy napadną dwa srogie zwierzęta pod nieobecność stróża na woły i owce, drżąca trzoda się w różne rozbiegnie manowce, tak uciekają Grecy, tak ich Feb osłabia, a Trojan i Hektora zwycięstwem wysławia. – XV, 326
- jak gdy w ogniu straszliwym całe miasto płonie – XXI, 534
- jak gdy ziemię w czarnych cieniach noc zagrzebie – XXII, 321
- jak gdyby był ojcem, tym synem się chlubił. – XVI, 180
- jak gęsi i z długą szyją łabędzie, żurawie, biją skrzydły powietrze i w niesfornej wrzawie spuszcza się, a odgłos brzmi po całej łące – II, 465–469
- jak groźna błyskawica świeci – XI, 66
- jak groźny widok morza, gdy smutne ciemnice niesie powstającego Zefirosa wianie – VII, 62
- jak jastrząb, wszystkie ptaki górujący lotem – XXII, 143
- jak ją słodko młodzieniec z kochanką swą toczy – XXII, 131
- jak jednego z bogów – XXII, 438
- jak koło – XVIII, 605
- jak kozy rozpoznają pasterzy – II, 480
- jak król młody – XXIV, 351
- jak księżyc gwiazda świeci biała – XXIII, 454
- jak leci daleko grot z ręki człowieka, gdy w boju lub igrzyskach swe ramię wysili, tyle ci się cofnęli, a ci nastąpili. – XVI, 594
- jak lekceważąc zaś chłopców osioł leniwy – XI, 557
- jak lekkim skrzydłem wzniesion pod obłoki orzeł – XXI, 252
- jak lew na górach karmion – XII, 304
- jak lew na pasące się w lasach bydło wpada – V, 165
- jak lew na woły – XII, 298
- jak lew uradowany, kiedy go spotyka albo jeleni rogaty, albo koza dzika – III, 25
- jak lew, co byka świeżo w głodnej zżarł paszczęce, krwią miał zaczerwienione i nogi, i ręce. – XVII, 547

- jak lew, co przeciw mężom i psom walkę toczy, gdy lud z drągami leci i strasznie nań krzyczy, chociaż niechętny, swojej zaniecha zdobyczy i odejdzie od stajni, do której wpaść żądał, tak odchodził Menelaj, a w tył się oglądał. – XVII, 112
- jak lew, gdy mu dzieci skryte w gęstym lesie – XVIII, 323
- jak lew, gdy na nie strzeżone owce napada – X, 487
- jak lew, gdy utrudzi, drażniąc ich bez ustanku, psów pilnych i ludzi. – XVII, 663
- jak lew, gdy w legowisko prędkiej łani wpadnie – XI, 113
- jak lew, kiedy go pasterz pilnujący trzody rani wpadającego do owiec zagrody – V, 141 nn.
- jak lew, w moc zaufany, staje nad rycerzem – V, 299
- jak liście, kiedy się rozwina – XXI, 473
- jak lwica, młodych dzieci wspierająca kroki – XVII, 136
- jak lwy do naw Trojanie szli wielkimi krokami. – XV, 585
- jak lwy ścierwo żrące lub zajadłe dziki – VII, 259
- jak lwy, ścierwo żrące, albo silne dziki – V, 789
- jak łanię, psom wydartą, wysoko w paszczę lwy niosą przez las krzewy gęstymi zarosły – XIII, 198–199
- jak mała dziewczyna, która za matki śladem drobnym krokiem goni, chwytą ją za skraj szaty i rzewne łzy roni, – XVI, 6
- jak małe dziecię bawiąc swe tęsknoty, Rozmaite na piasku buduje roboty, Wnet je ręką i nogą igrając zagrzebie, Tak się mur grecki kruszy pod twą stopą, Febie. – XV, 365
- jak matka z śpiącego dziecka muchę zgania – IV, 129
- jak mąż podły – VI, 456
- jak między bohaterów wódz nasz pierwszość bierze, tak my się godni jego okażmy żołnierze. – XVI, 275
- jak miód w serce wcieka – XVIII, 111
- jak mnóstwo psów na dzika rannego naciera – XVII, 732
- jak morza szumnego bałwany – III, 207
- jak most – XXI, 245
- jak muły, których razem pod jarzmo zaprzęgną. – XVII, 751
- jak mur stoi – XVI, 220
- jak mur ścisnęli tarcze, wyciągnęli włócznie. – XVII, 362
- jak na drzewie koników grono słodko gwarzy – III, 151
- jak na górach od nowo zaostrej stali wieczny dąb lub topola, lub jodła się wali, tak przed wozem upada wódz, zębami zgrzyta i własną krwią zbroczony piasek ręką chwytą. – XVI, 489
- jak na Helikonie byk ryczy – XX, 410
- jak na myśliwca z krzaków pantera wychodzi – XXI, 582
- jak na myśliwca z krzaków pantera wychodzi – XXI, 582
- jak na ostrzu stali – X, 169
- jak na równym klepisku dorodne snopy – XX, 501
- jak na sklepieniu górnym rozciągnięta, rzucają ludzkie prace, smucą się zwierzęta – tak Pallada, niebieskim odziana obłokiem, – XVII, 555
- jak na wierzchołku góry jesion okazały – XIII, 177
- jak na wzgórzu dwa dęby w ciągu lat wyrosły – XII, 134
- jak nad ziemią nieba – VIII, 17
- jak natrętnie ludziom naprzykrza się mucha, – XVII, 576

- jak nektar – III, 388
- jak niewzruszone kolumny na grobie. – XVII, 440
- jak niezmierną przestrzeń ogarnie mąż – V, 777
- jak noc posepny – I, 44
- jak Notos, z ogromnym waląc się łoskotem – XI, 306
- jak nurek – XII, 387
- jak nurek na ziemię się toczy i na piasku bez duszy swe członki rozciąga. – XVI, 744
- jak obok cztery konie sprzęgłszy jeździec zręczny, ludowi ciekawemu chcąc dać widok wdzięczny. – XV, 675
- jak oczom obłoki wydają się mgliste – V, 871
- jak odyniec, przez gęste przedarłszy się krzaki, rozpędza psy i ludzi, gdy kłami zaszczęka, tak wielkiego Ajasa niezwalczona ręka skupione przy Patrokle rozbija Trojany, – XVII, 286
- jak odyniec, uciec nie pragnący podle, walczy na górach ze lwem przy maleńkim źródle, siłą chcąc rozstrzygnąć, kto wody się napije, wreszcie lew zziąjanego odyńca zabije - tak Patrokla, co strasznie się na Trojan srożył. – XVI, 821
- jak odyniec, ufny w siłę – XIII, 467
- jak odziana posepnym kometa obłokiem – XI, 62
- jak ogień, gdy lasy groźną zre paszczką, zaciekły biega Hektor, gęba pianę toczy. – XV, 600
- jak ogień, z groźną dzidą, na zabójcę leci – XX, 428
- jak ognistym Kronidy uderzony grotem z ogromnym dąb na ziemię wali się łoskotem – XIV, 419 nn.
- jak ojciec łzami syna oblewa popioły – XXIII, 221
- jak olbrzym jaki – VI, 8
- jak olej – II, 767
- jak ołów był zgięty – XI, 238
- jak on wyższy nad rzeki – XXI, 189
- jak orszak zgłodniałych lampartów krwi chciwy – XI, 475
- jak orzeł – XII, 222
- jak orzeł, który wzbił się nad górne obłoki – XXII, 312
- jak orzeł, spostrzegłszy pasące się ptaki, uderza na żurawie, gęsi i łabędzie, w takimże Hektor śmiały rzucił się zapędzie: – XV, 686
- jak ostro przenikliwym dźwiękiem trąba ryczy – XVIII, 221
- jak ostrym toporem cieśla zręcznie włada, którego sztuki sama uczyła Pallada, poza kres sznura ostrej nie wypuści stali, tak ci w równi zupełnej bój utrzymywali. – XV, 409
- jak owczarz z runem w ręku – XII, 457
- jak Pallas albo Feb – VIII, 556
- jak pasterz, pilnujący trzód na bujnej paszy, głodnego lwa od bydła niełatwo odstraszy, tak Ajasy, choć groźni męstwem, bronią srogą, zajadłego Hektora zatrwożyć nie mogą – XVIII, 163
- jak pierwszy płód jałówka złożywszy na ziemię z czułym rykiem troskliwa obchodzi swe brzemię, tak on krążył przy trupie, świetną tarczę zniżył, – XVII, 5
- jak pierzchliwe łanie – XXII, 1
- jak pięćdziesiąt ludzi miedzianym grzmiał głosem – V, 792
- jak piękna Afrodyta, gdy Aresa broni – XXI, 435

- jak pniak – XI, 150
- jak pod niebem lotnymi skrzydły uniesiony, powietrzne plemię bystrym celujący wzrokiem, wiedzie orzeł źrenicę za zająca skokiem, – XVII, 682
- jak pożar i bić nie przestaje. – XVII, 572
- jak pożar się szerzy – XI, 596
- jak pożar zapalony dążył – XVIII, 156
- jak promienie słońca – X, 548
- jak prowadzący od źródła przejrzystego wody – XXI, 257
- jak przed bystrym jastrzębiem chroniąc się z daleka – XXI, 505
- jak przed lwem kozy – XI, 385
- jak przez pasterzy w silne ujęty postronki i gwałtem prowadzony buhaj się szamota – XIII, 564 nn.
- jak przy lwie psy – V, 482
- jak przy żłobie trzymany długo koń wypały – XV, 266
- jak psy i myśliwi obracają dzika – XI, 416
- jak psy i wieśniacy, do bitew zwyczajni, nie dają lwu do wołów przybliżyć się stajni – XI, 547 nn.
- jak psy ręką i głosem zachęca myśliwy – XI, 292
- jak pszczoły gniewne lub kąśliwe osy – XII, 170
- jak ptak, który ma dzieci w miękkim jeszcze puchu – IX, 332
- jak ptaki – III, 2
- jak pyszny buhaj – II, 486
- jak robak nikczemny – XIII, 652
- jak rumaka od koła szczupły dzieli przedział – XXIII, 516
- jak ryczą na morzu bałwany – II, 399
- jak rzeka obfitym wezbrana potokiem – XI, 492
- jak sęp, co z krzykiem rozchyła swe pióra – XIX, 348
- jak siekiery głębokie odebrawszy razy wali się dąb lub sosna na górze wyrosła, – XIII, 380–381
- jak się bieleją gęste na powietrzu śniegi – XIX, 356
- jak się cieszą żeglarze, mając wiatr po myśli – VII, 4
- jak się jęk daleko po lasach rozlega, gdy od siekier padają dęby z wielkim grzmo-tem, - takim jęczą przyłbice i tarcze łoskotem, – XVI, 640
- jak się makówka chyli pośrodku ogrodu – VIII, 319
- jak się wydają chmury, gdy panuje cisza – V, 527
- jak się wydają żyznorodne niwy – II, 143
- jak się wydaje gwiazda, co w czasie jesiennym – V, 6
- Jak się żrą i ranią Dwa lwy, gdy w górach walczą o zabita łąnię, oba na równi mocne, oba równo głodne, tak dwaj bohaterowie z sobą walczyć godne. – XVI, 757
- jak silny odyniec na ich czele stoi – IV, 252
- jak skacze wyrzucona na brzeg burzą czarną ryba – XXIII, 697
- jak skrzętna gospodyni, co z kądzieli żyje – XII, 438
- jak słońce – VI, 527
- jak słońce, gdy głębokie rzuca morza tonie – XIX, 399
- jak słup albo drzewo – XIII, 429
- jak srogi bóg wojny – XXII, 136
- jak srogie lwy, pokryte czarnym cieniem nocy – X, 294

- jak syna – IX, 292
- jak szaleniec jaki – V, 836
- jak szarańcza, niszcząca drogie ziemi płody – XXI, 13
- jak szpaki lub sójki wrzaskliwe przestrasza jastrząb, – XVII, 764
- Jak szumi chmura, idąc do górnych sklepieni, gdy Dzeus w straszny huragan dzień pogodny zmieni, tak też z Trojan ucieczką zgiełk i wrzawa wzrosły. – XVI, 371
- jak szybko leci jastrząb, gołębi zabójca, żaden mu ptak lekkimi nie dorówna pióro, Takim on właśnie lotem spadł z idejskiej góry. – XV, 240
- jak szybko wyskakuje bystry chart do łani, gdy ją myśliwy z kniei wychodzącą rani, tak prędko pierwszy z greckiej, Antyloch, młodzieży. – XV, 573
- jak śmiało odyńce, kiedy ich psy gonią – XI, 325
- jak śmiercią – III, 457
- jak śmiertelny – VI, 149
- jak śnieg lub grad pada z tchnieniem Boreasza, który wraca pogodę, a chmury rozprasza, tak posłanka, złotymi ozdobiona pióro – XV, 175
- jak śniegi lub stopniałe lody – XXII, 156
- jak też wilkowi nigdy baran nie dowierza – XXII, 266
- jak tęcza w obłokach – XI, 26
- jak trwożne idą gołębnice – V, 786
- jak uzbrojon ostrą siekierą wieśniak młody, Zabijając buhaja, wodza leśnej trzody, – XVII, 525
- jak w gęstwinie na góry wyniesionej szczycie dwa młode lwy, chowane od swojej maciory – V, 558 nn.
- jak w gorących dniach lata nagła wiatrów burza – XIII, 323
- jak w górach, gdy pies spędza łanię z legowiska – XXII, 192
- jak w jesieni, hojnymi namoczone wody – XXI, 347
- jak w miejscu, gdzie gospodarz ziarna od plew czyści, wyskakują z koszyka boby albo grochy – XIII, 582 nn.
- jak w nim dusza twarda, Jaka dla żony względów należnych pogarda. – XV, 96
- jak w zimie – XII, 282
- jak wąż, gdy się trucizną ze złych ziół napoi – XXII, 96
- jak wezbrana szumnymi potokami rzeka – V, 91
- jak wiatr przelatuje – XXIV, 347
- Jak wiatry, ten z południa, a drugi z północy, walczą, kto z nich obalić ma przyległe lasy. – XVI, 766
- jak wichry leciały – XXIII, 399
- jak wichry, gdy się nagle powietrze zachmurzy – XI, 297
- jak wieża na ziemię upada – IV, 466
- jak wilcy zażarci – XI, 71
- jak wilki stron przeciwnych męża – IV, 476
- Jak wilki z kóz lub owiec swą zdobycz unoszą, gdy się stróża niedbalstwem po górach rozproszą, ledwie je ujrzą, zaraz słabe żrą zwierzęta - tak Trojan biją Greci: – XVI, 359
- jak wino – III, 301
- jak wół – XXI, 237
- jak wóz się toczy – XVIII, 489
- jak wryci wszyscy Grecy stali – VII, 91

- jak wschodzące zorze – VI, 413
- jak wstydliva postać – XIV, 79
- jak wściekły drągiem macha, tłucze, wali. – XV, 740
- jak wypasły koń – VI, 520
- jak z krynic wychodzące dwa bystre potoki – IV, 455 nn.
- jak z ostrymi szpony i z krzywymi dzioby sępy z hałasem walczą na wyniosłej skale, w takim idą rycerze na siebie zapale. – XVI, 436
- jak z tykami w ręku dwaj gruntu dziedzice – XII, 425
- jak zamach cieśli ciężka powiększa siekiera – III, 64
- jak źródł, który spod skały byстрыm nurtem ciecze – IX, 15
- jak ze strasznym szumem przy ujściu rzekę morskie odbijają wały, roznoszą ryk po lasach okoliczne skały, z takim wrzaskiem na Greków Trojanie natarli. – XVII, 266
- jak zwierz srogi – XI, 545
- jak zwierz srogi, niemałe gdy porobi szkody, zabije psa lub męża broniącego trzody, chroni się wpierw, niż wielu pasterzy się zbiegnie, tak on ucieka, skoro Hektora spostrzeżanie. – XV, 581
- jak żniwiarze na polu możnego dziedzica – XI, 67
- jaka na zielonej niwie wokół kłosa – XXIII, 599
- jakby białogłowę – XXII, 129
- jakby bóg, Ereutał w postaci olbrzymia – VII, 139
- jakby dziecię małe – XX, 438
- jakby głuchy – XXIII, 430
- jakby łanie – XXI, 29
- jakby młyński kamień – VII, 272
- jakby na skrzydłach unosiła męża – XIX, 387
- jakby świeże kwiaty – XXIV, 610
- jakby tama – XXI, 244
- jakby wrzącymi była tuczona pożary – XXII, 154
- jaki zarżnięty wół daje – III, 377
- jakim rój pszczoł gniewem przy drodze wyleci – XVI, 263
- jakim się owce w stajni odzywają bekiem – IV, 435
- jako chcąc pogrzeb męża uczcić należycie – XXII, 166
- jako chmury w mglistej zebrane jesieni – XVI, 394
- jako dziewica tkaniem płótna zaprzątnięta – XXIII, 763
- jako dziewięć lub dziesięć tysięcy by razem hukliwym głosem Ares zaryczał – V, 866 nn.
- jako gdy czarną chmurę, co wierzch góry kryje – XVI, 301
- jako gdy ktoś zabije gwałtownie człowieka – XXIV, 481
- jako gdy lew żarłoczny na bydłeta wpada XVII, 61
- jako gdy nawałność morze wzruszy nagle – XVI, 621
- jako gdy pasterz smoka przydybie w parowie – III, 34
- jako gdy pies żwawy lwa ściga lub dzika – VIII, 351
- jako gdy wiatr mgłą szarą wierzch góry odzieje – III, 11
- jako gdy zabijają wieprza na ofiarę – XXI, 364
- jako gwiazd grono pięknie przy księżycu błyszczcy – VIII, 567
- jako księżyc w pełni blask daleko ciskał – XIX, 376
- jako lew do stada – XXIV, 43

- jako lew zażarty do obory wpada – XVI, 753
- jako lew, na którego wieś cała uderza – XX, 170
- jako liście wiosny albo piasku chmury – II, 813
- jako murarz ściśle spaja ściany w murze – XVI, 215
- jako na brzegach bagna topola wyrosła – IV, 485
- jako ogniste potopy – II, 793
- jako ołów do rogu wolnego przypięty – XXIV, 84
- jako pielęgnowana w ustroniu oliwa – XVII, 53
- jako pożar zajadły trwała bitwa wściekła – XVII, 373
- jako pożar, którego nic wstrzymać nie zdoła – XVII, 84
- jako promień wschodzącego słońca – XXII, 139
- jako rybołówca zawieszon pod skałą – XVI, 415
- jako się liście rodzą – VI, 153
- jako sok figowy prędko mleko ścina – V, 913
- jako srogie wilki i niesyte ścierwa – XVI 160
- jako strwożona w głębinach rybia rodzina – XXI, 23
- jako ten smok – II, 327
- jako we śnie, zwodnym łudząc się obrazem – XXII, 201
- jako wiatr liście wstrząsa – VI, 154
- jako wychodzą pszczoły – II, 86
- jako wzdęte wały – II, 140
- jako wzdłuż pola grobla, gdy wody przybiorą – XVII, 757
- jako zajęty pożar na górze szaleje – XX, 495
- jako zajęty pożar na górze szaleje – XX, 495
- jako źródł spód skały hojne wody toczy – XVI, 3
- jako zwycięskimi sławny koń przegony – XXII, 22
- jako zwycięskimi sławny koń przegony – XXII, 22
- jakoby sam Ares – XVII, 786
- których równie strach ściagał, jak Argiwów męstwo – XVII, 325
- niewzruszony jak wieża zastęp go odpiera. – XV, 614
- serce się wzdyma, jak przed burzą wody – XXI, 563
- serce się wzdyma, jak przed burzą wody – XXI, 563
- straszny jak Ares, gdy zbójczą dzidę chwyci ręką, lub jak ogień, gdy lasy groźną
żre paszczką, – XV, 599
- tak nią byli zmroczeni Patrokla obrońce, jak gdyby zagaśł księżyc albo znikło
słońce. – XVII, 375